

İstifa Ediyorum

– Halit Durucan · 20 Ekim 2024

İstifa Ediyorum

Dünya insanlık krizi yaşıyor. İnsanlığın sesine, soluğuna ve sevgiyle dokunuşuna hasret bir insanlık dramı yaşanıyor. Bir avuç küresel sermaye çeteleri kendi sınırları dışında insanları parayla, makamla satın alarak köpeği haline getiriyor. “Isır oğlum” dediğinde, insanlıktan köpekliğe terfi eden bu insanımsı mahlûklar hiç düşünmeden masun insanları, çocukları, doğayı ve doğamızın ailelerini/bileşenlerini katlediyor. Bu küresel kötülük artık zincirlerini kırmış, gözlerini karartarak koskoca insanlığa kanlı mezarlar açıyor. Bu küresel çeteler, kendi aralarında “al gülüm, ver gülüm” anlayışıyla organize bir halde şu cennet dünyamızı ve ülkeleri cehenneme çeviriyorlar. Bu insanlığın katli ile milyarlarca vurgun elde ediyorlar. Yeryüzündeki devletlerin yöneticileri, kadroları nasıl olur da bu çılgınlığa, bu vahşete dur demiyor, diyemiyor? Kimi devlet yönetimi dine bağlı olarak, kimisi ideolojilerine bağlı olarak, kimi de konjonktürel gelişmelere bağlı olarak bu insanlığın katledilmesine göz yumuyor.

Düşünüyorum şöyle. Aklıma şu meşhur söz geliyor: “Tarih tekerrürden ibarettir.” Bu önemli söz üzerine ne kadar iyimser ya da kötümser yorumlar yapılırsa yapılsın ben bu sözün gerçekçi olduğunu düşünüyorum. Tarih sürekli tekerrür ediyorsa şu dünyada, demek ki insan denilen mahlûk henüz insanlaşma sürecini tamamlayamamış! İnsan olabilmek için bir gayret göstermemiş. Nefsi duygular tarihin her döneminde aklın ve vicdanın önünde olduğu için insan denilen yaratığın yüreğindeki o “insan” maalesef dışarı çıkamamıştır.

Küresel insanlık krizinin yaşandığı şu günler bana göre “kıyamet alametleri” olarak okunmalıdır. Tüm dinlerde “kıyamet alametleri” bahsi geçer. Dinler ne söylüyor, insanlar ne yapıyor? Dinler, mutlu bir hayatın reçetelerini insanoğluna vermişken, sözde insanlar bu reçeteleri dünyalık menfaatler karşılığında baki aleme tercih ediyorlar! İnsan denilen mahlûk bilsin ki; kıyameti koparanda, dünyayı esenlik yurduna çevirecek olan da o insan dediğimiz mahlûktur.

İnsanlığın yüzünün kızardığı; “ben bu değilim” diye feryat ettiği korkunç bir dönemden geçiyoruz. Evet, o gözleri yaşlı “insan/insanlık” “insanlık bu değil” diye milyarlar olup haykırıyor! Ne acıdır ve ne anormal bir durumdur ki “insan” olanın sesi sanki kayalara, dağlara ve taşlara çarpıyor ve sahibine dönüyor. İnsanlık sanki kör-sağır ve dilsiz olmuş! Ne garip bir tecellidir ki, organize kötülük ya da kötülüğün ruhu, ta karanlık ve kanlı çağlardan fırlayıp günümüzde hayat buluyor! Baskınlar ve acımasızlar. Güçlüler ve organizeler. Çünkü arkalarında vicdanlarını iblislere teslim etmiş dev devletler var. Adeta kötülüğün taşeronlarına; “yürü ya kulum; korkma arkanda ben varım” diyerek destek veriyor.

Kötücül insanlık, küresel bir hüviyete bürünürken, can alıp-vermekte kendini yetkili görürken ve o şeytani aklını bilime, silaha ve katliama çalıştırırken masum insan kitleleri neden organize olamıyor? Geçmişe bakıp hiç ders alamıyor? Masum insan kitlesi biraz düşünebilseydi organize olmayı başarır; şeytani yaratıkların ellerinden silahlarını alır, tuzaklarını başlarında geçirirdi. Şeytan ruhlara hareket alanı bırakmazdı. İşte o zaman yeryüzü esenlik yurduna dönüşürdü. Neticede Yüce Allah’ın muradı bu değil midir? “Haksızlığa mey-dan okuyun. İstişare edin! Düşünün ve ilim yapın. Düşmanlarınızın silahıyla donanın” demiyor mu? Hal bu iken; saf ve temiz insanlar ne yazık ki olup-bitenlere seyirci kalıyor, sadece dua ve gözyaşlarıyla yetiniyor. “Birlikten kuvvet doğar” anlayışını bir türlü harekete geçiremiyor! Çok yazık!

Evrensel anlamda insanlık böyle algılanıyorsa ki öyledir; ben ruhunu ve vicdanını kötülüğe teslim edenlerin o çakma insanlık ailesinden istifa ediyorum. Bu sebeple, bu tür insanlar kesinlikle bana insan demesinler! İnsanlığı vicdanlarında koruyup, yaşayan insan-ı kâmillere selam olsun... Ben de insanlaşma sürecine bir katkı sağlayamadığım için özür diliyorum senden. “İnsanlık” beni affet...